

Parasha: Chukat

Aaron the Peacemaker

Readings

- Chukat (תקין | Statute)
- Torah: Numbers 19:1-22:1
- Haftarah: Judges 11:1-33
- Gospel: Matthew 21:1-17

Thought for the Week

Blessed are the peacemakers, for they shall be called sons of God. (Matthew 5:9)

Commentary

When all the congregation saw that Aaron had died, all the house of Israel wept for Aaron thirty days. (Numbers 20:29)

Why did Israel weep for Aaron thirty days? Aaron was 123 years old when he died, a ripe old age, full of years, yet all Israel wept for Aaron thirty days. Thirty days is the customary term of mourning for a close relative, and Aaron, as high priest over the congregation, was like a close relative to all Israel. According to Jewish tradition, Aaron was especially beloved by all Israel because he was known as a peacemaker. He was like a family member to each person because he had made peace within their families. Rabbi Hillel used to say, "Be one of the disciples of Aaron, loving peace and pursuing peace." (m.Avot 1:12.) To be a disciple of Aaron, loving peace and pursuing peace, is to be a disciple of Yeshua, the Prince of Peace. Rabbi Yeshua said, "Blessed are the peacemakers, for they shall be called sons of God" (Matthew 5:9).

One traditional teaching about Aaron says that when husbands and wives quarreled, they would seek out Aaron. He would counsel them with words of peace and bring reconciliation to their relationship. He was so adept at making peace between husbands and wives that he had many children named after him:

There were thousands in Israel who were called by the name of Aaron, for if not for Aaron, they would not have come into the world. Aaron made peace between husband and wife so that they came together, and they named the child that was born after him. (Avot d'Rabbi Nattan)

Sidra: Chukat

Aäron de Vredestichter

Lezingen

- Chukat (תקין | Statuut)
- Torah: Numbers 19:1-22:1
- Haftara: Rechters 11:1-33
- Evangelie: Matteüs 21:1-17

Gedachte voor de week

Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden. (Matteüs 5:9)

Commentaar:

Toen de ganse vergadering zag, dat Aäron overleden was, weende het ganse huis van Israël dertig dagen voor Aaron. (Numeri 20:29)

Waarom heeft Israël dertig dagen voor Aäron geweend? Aäron was 123 jaar oud toen hij stierf, een rijpe leeftijd, vol van jaren, toch weende heel Israël dertig dagen om Aäron. Dertig dagen is de gebruikelijke termijn van rouw voor een naast familielid, en Aäron, als hogepriester over de gemeente, was voor geheel Israël als een naast familielid. Volgens de joodse traditie, was Aäron vooral geliefd door gans Israël, omdat hij bekend stond als een vredestichter. Hij was als een familielid van elk individu, omdat hij vrede had gemaakt binnen hun families. Rabbi Hillel placht te zeggen: "Wees één van de discipelen van Aäron, vrede liefhebbende en vrede nastrevende." (m.Avot 1:12.) Een leerling zijn van Aaron, vrede liefhebbende en vrede nastrevende, staat gelijk met een discipel zijn van Yeshua, de Vredevorst. Rabbi Yeshua zei: "Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden" (Mattheüs 5:9).

Een traditionele leer over Aäron zegt dat wanneer echtgenoten ruzieën, ze Aäron zouden moeten opsporen. Hij zou hen raad geven met woorden van vrede en in hun relatie verzoening brengen. Hij was zo bedreven in het maken van vrede tussen mannen en vrouwen dat veel kinderen naar hem genoemd werden:

Er waren duizenden mensen in Israël die met de naam Aäron werden genoemd, want als het niet wegens Aaron was, zouden zij niet ter wereld gekomen zijn. Aäron maakte vrede tussen man en vrouw, zodat zij samenkwamen, en ze noemde het kind dat geboren werd naar hem. (Avot d'Rabbi nattan)

Another popular folktale about Aaron says that when two men were fighting, Aaron would go to the first one and say to him, "Reuben, I was talking with Simon, and he was saying he's feeling really bad about this fight you are having, and he wants to make peace." Then Aaron would go to Simon and say, "I ran into Reuben, and he was telling me that he's feeling really bad about this fight you are having, and he wants to make peace with you." When the two men encountered each other, they would each assume the other wanted to make peace. They would embrace and set their argument aside.

Perhaps this is why the psalmist says, "Behold, how good and how pleasant it is for brothers to dwell together in unity! It is like the precious oil upon the head, coming down upon the beard, even Aaron's beard, coming down upon the edge of his robes" (Psalm 133:1-2).

These stories about Aaron remind us that we are called not only to be peaceful people but also to be peacemakers, a people proactively making peace. Being a peacemaker is one of the things that characterize us as disciples of Yeshua.

Een andere populair volksverhaal over Aäron zegt dat wanneer twee mannen aan het vechten waren, Aäron naar de eerste zou gaan en tot hem zeggen: "Ruben, ik sprak met Simon, en hij zei dat hij zich echt slecht voelt over dit strijdpunt dat jullie hebben, en hij wil vrede sluiten." Dan zou Aäron naar Simon gaan en zeggen: "Ik liep naar Ruben, en hij vertelde me dat hij zich echt slecht voelt over dit strijdpunt dat jullie hebben, en hij wil vrede met u sluiten." Wanneer de twee mannen elkaar tegenkwamen, zouden ze van elkaar denken dat de ander vrede wilde sluiten. Ze zouden elkaar omarmen en hun argument opzij zetten.

Misschien is dit de reden waarom de psalmist zegt: "Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, als broeders samen wonen in eenheid! Het is als de kostelijke olie op het hoofd, nederdalend op de baard, zelfs de baard van Aäron, neerdalend op de rand van zijn gewaad" (Psalm 133:1-2).

Deze verhalen over Aäron herinneren ons eraan dat we niet alleen geroepen zijn om vreedzame mensen te zijn, maar ook om vreedstichters te zijn, een volk dat proactief vrede bewerkt. Een vreedstichter zijn is één van de dingen die ons kenmerken als volgelingen van Yeshua.